

www.airut.net/julkaisut
Tutustu sähköiseen lehteen, nettisivuihin ja blogiin.

Selviätkö? Valmistaudu nyt!

Kaikkien, jotka aikovat selvittää elämästä seuraamalla Kristusta, pitää päättää kohdata monia vaikeuksia. Heidän pitää myös arvioida työnsä, uurastuksensa ja vaikeutensa. Heitä odottaa väkevä työtehtävä ja siihen täytyy kohdistaa koko huomio.

Ilman näitä valmisteluja meille tulee keskinäisiä riitoja ja syntyy mielen sisäisiä pelkoja. Lisäksi ilmaantuu ansoja, joita tulisi varoa, sekä houkutuksia, joita tulisi vastustaa. Ja ilman näitäkin asiassa vaikuttaa jokaisen oma petollinen sydän, joka usein on kylmä,

kuollut, kuiva ja heikko.

Asioihin vaikuttavat ystävät, jotka antavat raamatunvastaisia neuvoja, sekä sukulaiset, jotka jopa sotivat sieluasi vastaan.

Lyhyesti sanottuna joka puolella on kompastuskiviä ja tulee

tilanteita, jotka vaativat koko ahkeruuttanne, valppauttanne sekä jumalallista kunnianhimoa ja rukousta. Huomaatte pian, että aitona kristittynä oleminen ei ole mikään vähäinen asia.

Airut
Asiasta tarkkoja havaintoja sivuilla 4 ja 5 otsikolla *Kristillinen kilpailu*

Jos haluat muuttaa maailmaa, mene kotiisi ja rakasta perhettäsi.

–Äiti Teresa. Ulla Dahlenin kirjassa: *Haavoittava, hoitava perhe*

Pyhyyttä ja kohujuttuja

Kuka muutti tilanteen? Kuka muutti elämää sykkivän, Hengen voimaannuttaman ”elämän tai kuoleman” uskon, Uuden testamentin uskon, tämän päivän selkärangattomaksi sunnuntaiaamun koti- ja -puutarha -uskonnoksi? Kuka muutti kehotuksen ”jätä kaikki ja seuraa minua” (ks. Lk 14:33) muotoon ”Rukoile tämä pikku rukous, niin olet valmis ikuisuuteen”?

Kuka muutti toteutumisen ”Kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi” (2Tm 3:12) muotoon: ”Pyydä Jeesusta sydämeesi ja nauti mukavasta elämästä”?

Kuka teki muutoksen niin, että pelottomasta, hinnasta ja seurauksista riippumattomasta totuuden toteuttamisesta ja julistamisesta tuli vesitettyä sanomaa, joka varoo muka loukkaamasta ketään?

Millä auktoriteetilla, kenen määräyksestä, minkä uuden ilmestyksen perusteella olemme näin ilmiselvästi poikenneet apostolien uskosta? Kuka muutti tilanteen?

Uuden testamentin uskon maailmassa edes opetuslapset eivät voineet tehdä hengellistä työtä ilman, että Henki varusti heidät tehtävänsä. Kuka siis muutti sen tämän päivän versioon, jossa laajoja hengellisiä palvelutehtäviä johdetaan vailla juuri mitään todisteita Hengen työstä?

Saman suuntaisesti A. W. Tozer on sanonut, että jos Pyhä Henki vedettäisiin nyt pois, toiminta vähenisi viidellä prosentilla, mutta Uuden testamentin seurakunnassa taas lähes kaikki olisi loppunut.

Kuka muutti Jumalakeskeisen uskon ihmiskeskeiseksi? Käsky ”Ota ristisi ja kiellä itsesi” on pantu uuteen muotoon: ’Vältä risti ja voimaannu omatoimisesti.’

Kuka muutti pyhyiden kauneuden niin, että siitä tuli

orjuuttavaa tekopyhyyttä. Entä alkuseurakunnan, joka tunnettiin korkeista moraalikäsityksistään nykyseurakunnaksi, joka tunnetaan kohujutuista?

Kuka muutti tilanteen niin, että pimeyden voimille uhkaksi olleet Jumalan omat ottavat aktiivisesti osaa pimeyteen?

Alkuseurakunnassa Paavali ohjeisti korinttilaisia erottautumaan niistä, jotka väittivät olevansa uskovia, mutta elivät näkyvässä synnissä, josta ei ollut tehty parannusta (ks. 1Kr 5). Tänäpäin jotkut tällaisista ihmisistä johtavat seurakuntiamme ja saarnaavat saarnastuoleistamme. Kuka muutti tilanteen?

Kuka muutti tilanteen niin, että uskosta, joka oli niin keskittynyt Jeesuksen elämään ja oli niin täynnä Hänen kuolemansa todellisuutta, että mitään uhrausta ei pidetty liian suurena eikä mitään palvelutehtävää liian äärimmäisenä.

Silloin tilanne oli – päinvastoin se, että kärsimistä Hänen vuokseen pidettiin etuoikeutena (Mt 5:10-12; Apt 5:41; Fl 1:29) – on tullut tämän päivän kioskikristinuskoa, jossa meidän pitää ”myydä” pelastus syntiselle höystämällä kauppa eduilla ja hyödyillä?

Michael L. Brown
Toimitettu
Vastauksia kysymykseen
sivuilla 2 ja 3 teemaotsikolla:

Ala elämä!

Elämän heräämisen perusedellytys on rukous. Elämä tarkoittaa tässä sitä, että ihminen suostuu siihen todellisuuteen, johon Jumala on hänet tarkoittanut. Tämä ei tarkoita, että meidän pitäisi opiskella pitkiä tutkielmia rukouksesta.

Tiesimmepä tai emme, miten onnistumme, me rukoilemme. Eräs nainen Raamatussa huusi: ”Herra, auta minua” (Mt 15:25). Se oli aitoa rukousta! Toinen huusi: ”Jumala, ole minulle syntiselle armollinen” (Lk 18:13). Se oli aitoa.

Rukous on puhumista Jumalalle. Hän antaa meille anteeksi tyylimme – kunhan rukoilemme. Opimme rukoilemalla. Sen tulee olla omakohtaisia. Älä mene nyt ostamaan kirjaa rukouksesta, äläkä odota opetusta.

Ala elämä! Mene huoneeseesi ja rukoile. Aloita heti ja päätä, että jatkat, kunnes elämä täyttää sydämesi.

Vie sitten elämäntapasi seurakuntaasi. Jos olet pastori, anna rukouksen työlle ensimmäinen sija. Jätä mieluummin muu tekemättä paitsi rukouskokous. Korosta saarnassasi ja esimerkiksi rukousta. Päätä vakaasti, että pidät kaikkea muuta toisella sijalla.

Rukoile! Jos et olekaan pastori, vaan seurakunnan jäsen, niin vaikka ei olisi merkkejä elämän välittömyydestä, rukoile. On varmasti ihmisiä, jotka kaipaavat virvoituksen aikoja Herran läsnäolosta. Liity heidän kanssaan. Lupaushan koski jo kahta tai kolmea (Mt 18:19-20). Ehkä eto täytyy jo omissa kodissasi? Älä pelkää nimetyksi tuloa. Kehota kaikkia rukoilemaan. *Airut*

Aikaa oli

Ihanaa, kun sataa, onhan heinäkuu. Niin tässäpä kaksi vähän toisilleen vastakkaista asiaa. Ne ovat hyvä vertauskuva siitä, että ihmisen tulevaisuuden ennustaminen on meille itsellemme joskus yhtä epävarmaa kuin ilmatiede. Siispä on varauduttava mahdollisimman hyvin varustein tulevaisuuteen.

Kukahen meistä oli varautunut koronaepidemian tuomiin jyrkkiin liikkumisrajoituksiin? Entä etäkouluun ja etätöihin, jatkuviin käsien pesuihin ja kosketuskieltoon. Itseäni kiusasi vielä se, että kaaduun syyskuun puolivälissä ollessani yhdessä vaimon kanssa Seurakuntaopistolla vertaistukiasiantuntijain koulutuksessa. Ja nyt minua odotti vielä tekonivelleikkauksen siirtäminen kahdella kuukaudella. Ja toipumisloma jatkuu vieläkin.

Nyt oli aikaa. Se kului aluksi kivuissa, sitten lihaskunnon vahvistamisessa leikkausta varten ja vihdoin tuli soitto, että oletteko valmis, leikkaus olisi viikon päästä? ”Joo, kiitos. - Kyllä.” Todellisuudessa en tiedä olinko lainkaan valmis, mutta uutinen ainakin poisti odotuksen. Kunto oli nimittäin noussut maastolenkeillä niin paljon, että aloin epäillä koko toimenpiteitä. Ratkaisu oli kuitenkin tehty ja nyt ”ei kun eteenpäin”.

Usko siis oli alkanut horjua. Nuorempana koettu selkäydinpuudutuksen kokemus pelotti, mutta tukirakenteet pysyivät horjumattomina. Perhe kannusti niin, että se tuntui välillä jopa kiusalliselta. Ystävät rohkaisivat, lähettivät terveisiä ja osoittivat myötätuntoa. Monet rukoilivat niin, että sen tunsin itsessään, sydämessä niin kuin sanotaan. Ja mielessä, joka sen viestitti tietoisuuteeni. Myös Henki rukoili. Äärettömän suureksi lohdutukseksi tulikin se, että Jumalan Henki minussa tiesi, mitä rukoilla ja niin valoi minuun uskoa tulevaan. Oli se sitten, vaikka kutsu Herran tykö.

Onko sinulla aikaa? Valmistaudu ajoissa, niin pärjät!

Seppo Niemelä

Kuva: Liane Metzler, Unsplash

Mikä on Jumalan todellisuuden ja ihmisen suhde?

Jos Jeesuksen kuolema ja ylösnousemus ovat todellisia – ja ne ovat – niitten täytyy olla enemmän. Jos Hengen vuodatus on todellista – ja se on – niiden täytyy olla enemmän.

Jos Jumalan lupaukset ovat todellisia – ja ne ovat – täytyy olla enemmän. Jos Herran vaatimukset ovat todellisia – ja ne ovat – täytyy olla enemmän.

Meidän on korkea aika lakata yrittämästä vetää Jumalan

Sanaa alas oman kokemuksemme ja sitoutumisemme tasolle. On aika lakata yrittämästä mukauttaa Sanaa omiin tapoihimme sen sijaan, että mukauttaisimme oman käyttäytymistämme Sanaan.

Sen takia meidän pitäisi tarttua kaikkeen, mitä Hän on luvanut ja kaikkeen, mitä Hän on kutsunut meidät tekemään. Hänen armonsa kautta tulisi tavoitella ja totella Häntä, kunnes Hänen todellisuudestaan tulee meidän todellisuuttamme.

Kuka muutti tilanteen?

Michael L. Brown

Tympeä karuselli

Milloin Jeesus lakkasi olemasta tarpeeksi? Milloin kuuliaisuudesta tuli vaihtoehto? Milloin Jumalan käskyjen noudattamisesta rakkaudesta Häneen tuli ”uskonnollista”.

Tämä uskonnollisuus tarkoittaa jotain tympeää ja kielteisessä. Mutta eikö Jeesus sanonut, että jos me rakastaisimme Häntä, me pitäisimme Hänen käskynsä (Jh 14:15, 21) ja se olisi myönteistä. Kuka muutti tilanteen?

Jos me kuuluisimme toiseen uskuntoon, joka väittäisi omistavansa muita kirjoja, jotka täydentävät Raamattua tai olisi perinteitä, jotka voisivat korvata sen, ne selittäisivät, miksi opetus on muuttunut. Asia ei kuitenkaan ole näin.

Me uskomme, että vain Raamattu on Jumalan Sanaa ja että mikään, mikä tulee Raamatun jälkeen – ei mikään perinne, ei mikään väitetty ilmestys, ei mikään yhteisymmärrys – voi heikentää tai peruuttaa Jumalan kirjoitettua Sanaa.

Kuka siis muutti Jeesus-uskon raamatullisen version nykymuotoonsa?

Voimme väitellä kirkkohistoriasta

ja syyttää tätä tai tuota ryhmää ja voimme osoittaa, mitä tässä tai tuossa kirkkokunnassa on vialla. Meillä saattaa jopa olla hienoja historiallisia ja ajankohtaisia oivalluksia.

Jos emme kuitenkaan palaa uskomaan siihen, mitä on kirjoitettu, ja toimi sen perusteella, mitä on kirjoitettu, jatkamme ikuisuuksiin karuselli-kristinuskoamme.

Siinä on sitten paljon melua, toimintaa ja hienouksia, mutta vähän arvovaltaa, vähän puhtautta ja vähäinen tai olematon vaikutus.

En ole saanut mistään selasta raporttia, jonka tuloksissa todettaisiin, että Jumalan Sana ja Henki eivät riitä. Ja mitä tulee mielipidetutkimuksiin, minä välitän paljon enemmän siitä, mitä Jumala sanoo, kuin mitä viimeisimmät haastattelujen mittaukset kertovat.

Ihan totta, milloin Herra käski meitä muokkaamaan saarnaamista ja jopa ulkonäköämme vain suosion takia?

Jos jotkut seurakunnan johtajat päättävät luottaa maallisiin liiketoimintamalleihin ja konsulttiyrityksiin, se on heidän valintan-

sa. Minä ehdotan, että toimimme Jeesuksen nimessä, Jumalan Sanan viisaudessa ja Hengen täyteydessä.

Ehdotan, että toimimme Uuden testamentin esimerkin mukaan ja sovellamme sitä rohkeasti ja myötätuntoisesti nykyajan tarpeisiin.

Vuosia sitten englantilainen evankelista Leonard Ravenhill sanoi: ”Jonain päivänä joku yksinkertainen sielu poimii Jumalan Kirjan, lukee sitä ja uskoo sen. Silloin meitä muita hävettää”. Haluan olla tuo yksinkertainen sielu. Entä sinä?

Aika on koittanut

En suostu uskomaan, että se, mitä näemme seurakunnissa eri puolilla on se, mitä Jumala on suunnitellut omilleen. En suostu uskomaan, että se on Jumalan tarkoittama normi.

Jumalan Sana on nykyistä yleisempiä olotilaa vastaan. Kirkkohistoria on sitä vastaan. Se, mitä Henki tekee joka puolella maailmaa, on sitä vastaan. Oman elämäni kokemukset ovat sitä vastaan.

Kaikki minussa huutaa: ”Täytyy olla enemmän! Meidän täytyy mennä syvemmälle!” Huutaako tuo sama ääni sinun sisälläsi?

Michael L. Brown
Jatkuu alla

Kiitos tuestasi Airuelle kesän aikana.

Seuraava Airut ilmestyy elokuun lopussa.

Kuuntele tai lue Airutta netissä
www.airut.net/julkaisut

Airutta kuullaan jälleen, mahdollisesti syksyllä Järviradiossa.

maalina”.

Miltä normaali näyttää Jeesuksen mukaan? ”Joka rakastaa isäänsä tai äitiään enemmän kuin minua, ei ole minulle kelvollinen, ja joka rakastaa poikaansa tai tyttärensä enemmän kuin minua, ei ole minulle kelvollinen.

Joka ei ota ristiään ja seuraa minua, ei ole minulle kelvollinen. Joka löytää elämänsä, kadottaa sen, ja joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen” (Mt 10:37-39).

Mikä on enää normaalia?

Miltä Jumalan todellisuus näyttää? Mikä on normaalia Sanan mukaan? Kuten olen sanonut vuosien ajan: sitä, mitä maailma kutsuu fanaattisuudeksi ja suuri osa seurakunnasta kutsuu äärimmäisyydeksi, sitä Jumala kutsuu normaaliksi.

Leonard Ravenhillin sanoin, ”Kristinusko tänä päivänä on niin paljon normaalia heikompa, että jos kukaan kristitty alkaisi käyttäytyä tavallisen Uuden testamentin kristityn tavoin, häntä pidettäisiin epänor-

Miltä normaali näyttää Paavalin mukaan? (Muistetaan, että Paavali kehotti meitä seuraamaan omaa esimerkkiään; ks. 1Kr 11:1, Fl 4:9). ”Harras odotukseni ja toivoni on, etten joudu millään tavoin häpeään vaan että Kristus nyt, niin kuin aina, tulee rohkeasti ylistetyksi minun ruumiissani, joko elämän tai kuoleman kautta. Sillä minulle elämä on Kristus ja kuolema on voitto” (Fl 1:20-21).

Valitettavasti, kuten Watchman Nee on ilmaissut,

”Siihen mennessä, kun [vileä] keskivertoinen kristitty saa lämpötilansa kohoamaan normaaliksi, kaikki huulevat, että hänellä on kuumetta”.

Meidän on aika palaa. Itse asiassa Sanassa meitä käsketään olemaan palavia hengessä (eli tuleessa), Roomalaiskirjeen jakeessa 12:11, jotta toisetkin voivat syttyä palamaan.

Meitä saatetaan kutsua hulluiksi, tuomita ääriuskonnollisiksi ja sulkea pois seurasta. Jos me kuitenkin vaellamme nöyryydessä, asiain tila oleentuu. Jos siunaamme emmekä kiroa, jos kunnioitamme auktoriteetteja samalla, kun päätämme olla kuuliaisimpia Herralle kaikesta huolimatta, niin asiat alkavat muuttua.

Silloin elämämme hedelmä on todiste Jumalan hyvytydestä. Ja ihmiset parveilevat luoksemme sanoen: ”Mitä sinulla on? Minäkin tarvitsen sitä! Miten voin kokea enemmän Jumalaa elämässäni?”

Michael L. Brown
Jatkuu sivulla 3 otsikolla:
Meidän elämämme on vastaus

Meidän elämämme on vastaus

–**Jos Jeesus Kristus on Jumala ja Hän kuoli puolestani, mikään uhraus ei voi olla minulta liian suuri Hänen vuokseen tehtäväksi.**

–C.T. Studd

–**Jos Jeesus Kristus on Jumala ja Hän kuoli puolestani, mikään uhraus ei voi olla minulta liian suuri Hänen vuokseen tehtäväksi.** Tämä on se todellisuus, jonka mukaan meidän on elettävä. –C.T.Studd

Jumalan ihmeellinen Poika vuodatti verensä meidän vuoksemme, kuoli meidän syntiemme puolesta, jotta me voisimme kuulua Jumalalle. Ja Hän toi meidät perheeseensä veljinä ja siskoina. Hänen Isänsä on nyt meidän

Isämme, ja me olemme Hänen kanssaperillisiä (Rm 8:14-17). Tämä on se totuus, johon me vastaamme elämällämme. Tällainen jumalallinen rakkaus ei vaadi mitään vähempää kuin kaiken.

Avain on siinä, että pitää nämä tosiasiat aina näkyvillä. Kun unohdamme, miltä todellinen Uuden testamentin usko näyttää ja minkä varaan sen pitäisi rakentua, meidän vastauksemme heikkenee. Meidän omistautumisemme hiipuu kylmäksi. Intohimo tu-

lee ja menee. Yhtäkkiä uskoamme ilmaistaankin viikoittaisen tapahtuman kautta sen sijaan, että se ilmenisi jokahetkisen elämäntavan kautta.

Studd kutsuu meidät takaisin ihmeellisen ristin ja tuon ristin radikaalin kutsun äärelle. Silti antaessamme kaikkemme seurataksemme Vapahtajaa, Hän puolestaan antaa kaiken voimaannuttaakseen meidät edessä olevalle matkalle. Mieti Paavalin sanoja: “Hän,

joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muuta-kin hänen kanssaan!” (Rm 8:32). Kaikkea muutakin!

Michael L. Brown

Olisi aika omistautua normaalille!

Jeesus sanoo: ”*Seuraa minua*”. Tämä tarkoittaa, että kaikki mitä meillä on, kaikki mitä me olemme ja kaikki, mitä me koskaan voimme olla, kuuluu Hänelle. Me elämme nyt toteuttaaksemme Hänen tahtonsa, ja kohdistamme katseemme Häneen. Elämämme tavoite on tuntea Hänet ja tehdä Hänet tunnetuksi, maksoi mitä maksoi ja tuli mitä tuli.

Tämä on normaalia Uuden testamentin mukaan.

”Seuraa minua”

Kuten Paavali kirjoitti Toisesessa korinttilaiskirjeessä, Jee-

sus on kuollut kaikkien puolesta “että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen vaan hänelle, joka on heidän tähtensä kuollut ja noussut ylös” (2Kr 5:15). Tai kuten hän sanoi kolosalaisille: “Jos siis teidät on herätetty yhdessä Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella. Kiinnittäkää mielenne siihen, mikä on ylhäällä, alkää siihen, mikä on maan päällä. Tehän olette kuolleet, ja teidän elämäenne on Kristuksen kanssa kätetynä Jumalassa” (Kl 3:1-3).

Tai kuten Pietari asian ilmaisi, meidän ei kuulu elää ”tätä lihassa vielä elettävää

aikaa ihmisten himojen, vaan Jumalan tahdon mukaan” (1Pt 4:2). Tämä on kaunista eikä velvoittavaa. Se on meidän kiitollisuutemme osoitus armon vastaanottajina. Se ei siis ole ihmisen turha yritys, joka oikeuttaisi vastaanottamaan Hänen armoaan.

Juuri tuon Hänen armonsa ja laupeutensa vuoksi me kuulumme kokonaan Hänelle: ”Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehotan siis teitä, veljet: Antakaa ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle mieluisaksi uhriksi. Tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne” (tai ”hengellinen palvontamme”), Paavali kirjoittaa (Rm 12:1).

Ristiinnaulitkaamme siis kaikki häiriötekijät. Pitäkäämme itseämme kuolleina synnille ja elävinä Jumalalle. Pyytäkäämme Henkeä toimimaan uudestaan elämässämme. Lähetysssaarnaaja Henry Varley sanoi D.L. Moodylle mieleen jääneet sanat: ”Moody, maailma ei ole vielä nähnyt, mitä Jumala tekee sellaisella ihmisellä, joka on täysillä omistautunut Hänelle” Tämä sana ruokki Moodyn elämän liekkiä. Annetaan sen tehota myös meidän elämäämme.

Eikö meidänkin olisi aika nähdä, mitä Jumala voi tehdä sellaisen miehen ja naisen kautta, joka on täysillä omistautunut Hänelle? Eikö meidän

sukupolvemme ole aika saada aito osoitus evankeliumista? Tämä on normaalia eikä epätavallista, joten rohkaisen sinua tulemaan mukaan olemalla normaali Herran edessä, Jumalan armossa ja voimassa.

Aika on koittanut!

Michael L. Brown
Toimitettu
MLB on tunnustetun englantilaisen evankelisen saarnamiehen Leonard Ravenhillin oppilas

Miekka, joka paljastaa ihmisyyden ytimen

Jumalan Sana asettaa erittäin suorat rajat ja erottaa luonnollisen ja hengellisen, lihallisen ja jumalallisen. Jumalan Sana ylettyy aivan ihmisyytemme ytimeen ja paljastaa sielun salaiset ajatukset. Se “tuomitsee sydämen ajatukset ja aikeet”. Etkö olekin usein Sanaa kuullessasi ihmetellyt, miten saarnaaja pystyy sillä tavalla paljastamaan sen, mitä olet sallanut? Tämä onkin eräs Jumalan Sanan tuntomerkeistä – että se paljastaa ihmisen sisimmät salaisuudet.

Sana näyttää ihmiselle sen, mitä hän ei ollut itsekään havainnut. Kristus, joka on Sanassa, näkee kaiken. Lue seuraava jae: ”**kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmiensä edessä, ja hänelle meidän on tehtävä tili**” (jae 13).

Sana ei vain näytä sinulle ajatuksiasi, vaan se arvostelee ne. Jumalan Sana sanoo tästä ajatuksesta, että ”se on turha-

mainen” ja tuosta ajatuksesta, että ”se on hyväksyttävä”. Jostakin ajatuksesta se sanoo, että ”se on itsekäs” ja tuosta ajatuksesta, että ”se on Kristuksen kaltainen”. Se tuomitsee ihmisten ajatukset.

Käytännöllisiä opetuksia

Sallikaa minun jakaa käytännöllisiä opetuksia, joita nämä ominaisuudet ehdottavat meille. Ensimmäinen on tämä: Kunnioittakaamme Jumalan Sanaa suuresti. Jos se on kaikkea tätä, lukekaamme sitä, tutkikaamme sitä, arvostakaamme sitä ja tehkäämme siitä oikea kätemme.

Sitten, aina kun tunnemme olevamme kuolleita etenkin mitä rukoukseen tulee, menkäämme lähelle Sanaa, sillä Jumalan Sana on elävä. Kun sinulla ei ole mitään sanottavaa Jumalallesi, anna Hänen sanoa jotain itsellesi. Paras yksityinen hartaus koostuu puoliksi Raamatun

tutkimisesta, missä Jumala puhuu meille, ja toinen puoli on rukousta ja ylistystä, jossa me puhumme Jumalalle.

Seuraavaksi, aina kun tunnemme olevamme heikkoja suorittamaan velvollisuuksiamme, menkäämme Jumalan Sanan ja Sanassa olevan Kristuksen luo saadaksemme voimaa. Ja tämä on voimista parasta.

Luonnollisten kykyjemme voima, hankitun tietomme voima, kerätyn kokemuksemme voima – kaikki nämä voivat olla turhuutta – mutta Sanassa oleva voima osoittautuu vaikuttavaksi. Nouse hupenevien voimiesi vesisäiliöltä kaikki-voipaisuuden lähteelle. Sillä ne, jotka siitä juovat, juoksevat eivätkä uuvu ja vaeltavat eivätkä väsy.

Ja lopuksi, kun kerran tämä Kirja on tarkoitettu tuomitsemaan tai arvostelemaan sydämen ajatukset ja aikeet, saakoon Kirja arvostella meitä. Jos Jumalan Sana hyväksyy si-

nut, olet hyväksytty.

Jos Jumalan Sana ei hyväksy sinua, sinua ei hyväksytä. Ovatko ystävät ylistäneet sinua? He saattavat olla vihamiehiäsi tehdessään niin. Ovatko toiset tarkkailijat kohdelleet sinua kaltoin? Anna Kirjan päättää ovatko he oikeassa vai väärässä.

Pidä kiinni elävästä Sanasta ja anna isiesi evankeliumin, marttyyrien evankeliumin, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen evankeliumin olla evankeliumisi eikä minkään muun. Silloin se pelastaa sinut ja tekee sinusta keinon pelastaa muita Jumalan kunniaksi.

Charles H. Spurgeon

Kristillinen kilpailu

J. C. Ryle

Eri porukat: valmistautujat ja harrastelijat

Koska meillä on ympärillämme näin suuri todistajien pilvi, pankaamme mekin pois kaikki, mikä painaa, ja synty, joka niin helposti kietoo. Juoskaamme kestävinä kilpailussa, joka on edessämme, katse kiinnitettynä uskon alkajaan ja täydelliseksi tekijään, Jeesukseen.

Hb 12:1-2

Nämä jakeet sisältävät viisi seikkaa: Meillä on kilpailu juostavana. Monet ovat juosseet sen ennen meitä. Meidän on pantava pois kaikki, mikä painaa meitä. Meidän on juostava kestävinä. Meidän tulee pitää katseemme kiinnitettynä Jeesukseen.

Kilpailu juostavana

Ensinnäkin, meillä on siis kilpailu juostavanamme. Ei kuitenkaan tule tästä ymmärtää, että oma kehomme ja oma voimamme voisi koskaan avata meille ikuisen elämän portteja ja voittoa meille paikan taivaassa.

Mitä vielä: kaikki johtuu armosta. Yksinkertaisesti se tarkoittaa, että kaikkien, jotka ottavat vastaan ristintyön ja seuraavat Kristusta, pitää tehdä mielessään päätös kohdata monia vaikeuksia.

Heidän pitää arvioida työnsä, uurastuksensa ja vaikeutensa. Heitä odottaa väkevä työtehtävä. Ja siihen heidän on tarpeen

käyttää koko huomionsa.

Ilman näitä valmisteluja meille tulee keskinäisiä riitoja ja syntyy mielen sisäisiä pelkoja. Ilmaantuu myös ansoja, joita tulisi varoa, sekä houkutuksia, joita tulisi vastustaa.

Ja ilman näitäkin asiassa vaikuttaa jokaisen oma petollinen sydän. Se on usein kylmä, kuollut, kuiva ja heikko. Myös ystävät, jotka antavat raamatunvastaisia neuvoja, sekä sukulaiset, jotka jopa sotivat sieluasi vastaan, vaikuttavat sinuun.

Lyhyesti sanottuna joka puolella on kompastuskiviä ja tulee tilanteita, jotka vaativat koko ahkeruuttanne, valppauttanne sekä jumalallista kunnianhimoa ja rukousta. Huomaatte pian, että aitona kristittynä oleminen ei ole mikään vähäinen asia.

Millainen tuomio tässä sanassa onkaan kaikille niille huolettomille ihmisille, jotka tuntuvat ajattelevan, että he voivat kuluttaa aikaansa miten lystäävät, ja kuvittelevat, että silti voivat lukeutua niiden pyhien joukkoon, joiden kirkkaus on oleva iankaikkinen.

Entä ne, jotka osoittavat vähemmän vilpittömyyttä sielunsa asioissa kuin maallisissa huvituksissaan. Entä ne, joilla on paljon kerrottavaa tämän maailman menosta, muttei mitään taivaasta, ja pitävät sitä paljon, että antavat muutaman ajatuksen uskolle sunnuntaihin – juoksevatko nämä ihmiset kristillisessä kilpailussa ja pinnistävät itsensä äärimmäisen palkinnon tähden? Jätän vastaamisen teille: arvostelkaa itse, mitä minä sanon.

Ja entä ne, jotka väittävät liittyneensä kilpaan ja silti löytävät aikaa levätä pientareella ja leikitellä houkutuksilla, sekä

ne, jotka pysähtyvät hengähtämään ja kerskumaan saavutuksillaan ja katsomaan taaksensa – juoksevatko tuollaiset ihmiset meneillään olevaa kilpailua kuin olisi kyse elämästä ja kuolemasta?

Eivät suinkaan! Heitä saatetaan kutsua kristityiksi, mutta he eivät juokse kisaa niin, että saisivat tavoiteltua sillä jotain. Sen sijaan ne, joita Jumala opettaa ja kutsuu, voivat pian erottua tämän maailman nukkuvista lapsista.

Niillä, jotka ovat Jumalan valmennuksen kohteena, ei ole aikaa tyhjämäisille huvituksille. Heidän silmänsä ovat kohdistuneet ja ajatuksensa kiinnittyneet siihen kapeaan polkuun, jota heidän on määrä tallata.

Heidän mielensä kiintyy kruunuun, jonka he toivovat saavansa. He ovat laskeneet kustannukset ja tulleet julki maailmalle, ja heidän ainoa toivonsa on, että he voisivat päästä ilolla maaliin saakka.

J. C. Ryle
Jatkuu alla

Kokemusasiantuntijat osoittavat todeksi

Toinen asia, jonka voitte oppia tästä katkelmasta, on tämä: monet ovat juosseet kilpailun ennen meitä, sillä ”meillä on ympärillämme näin suuri todistajien pilvi”. Todistajat, joista tässä puhutaan, ovat niitä patriarkkoja ja profeettoja, jotka mainitaan yhdennessätoista luvussa, ja apostoli kutsuu meitä muistamaan nämä kokemusasiantuntijat ja heidän vaikeutensa sekä rohkaisemaan mielemme.

Olemmeko me hauraita maallisia astioita? Niin hekin olivat. Olemmeko me heikkoja ja vaivojen ympäröimiä? Niin hekin olivat. Olemmeko alttiita houkutuksille ja tämän rajoittuneen kehon kuormittamia? Niin hekin olivat. Olemmeko koeteltuja? Niin hekin olivat. Olemmeko yksin omassa sukupolvessamme, kaikkien naapurienne halveksimia? Niin hekin olivat.

Koetellaanko meitä julmilla pilkoilla? Niin heitäkin koeteltiin. Mitä sellaista meitä voitaisiin kutsua kärsimään, jota he eivät ole kärsineet?

Mitä lohtua he saivat, mistä me emme olisi saaneet naut-

tia? Sinä saatat puhua huolistanne, liiketoimistanne ja perheestänne. Kyllä, mutta heidän osansa oli aivan samanlainen kuin teidänkin.

He olivat yhtä kiihkeitä ihmisiä; he eivät laininlyöneet toimiaan ja silti he antoivat sydämensä Jumalalle. He osoittavat, että kilpailua voivat aina juosta ne, joilla on tahtoa.

Kyllä, he kaikki olivat lihaa ja verta kuten mekin, ja silti armon ansiosta heistä tuli uusia luomuksia. Täten uskon kautta he ”saivat todistuksen” (Hb 11:2); uskon kautta he todistivat olevansa täällä vieraita ja muukalaisia.

Uskon kautta he ”kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupausten toteutumista, tukkivat leijonien kidat.”

He sammuttivat tulen voiman, vahvistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa ja ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot. On ollut naisia, jotka saivat kuolleet omaisensa takaisin henkiin herätettyinä. Jotkut antoi-

vat kiduttaa itseään eivätkä ottaneet vastaan vapautusta, että saavuttaisivat paremman ylösnousemuksen

Toiset taas saivat kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta. Heitä kivitettiin, sahattiin kappaleiksi ja surmattiin miekalla. He kuljeksivat lampaan- ja vuohennahoissa, olivat puutteenalaisia, ahdistettuja ja pahoinpideltuja” (Hb 11:33-37).

Ylenpalttinen armo vaikutti kaikesta tästä huolimatta, ja kaikki kilpailivat hyvän kilpailun ja päättivät juoksunsa sekä säilyttivät uskonsa, ja jokainen heistä nähdään kirkkauden Jumalan edessä Siionissa.

Rohkaiskaa mielenne, voimattomat kristityt, teidän ympärillänne on suuri todistajien pilvi; kilpailua, jota juoksette, ovat miljoonat ihmiset juosseet ennen teitä.

Te kuvittelette, ettei kenelläkään ole ollut sellaisia koetuksia kuin teillä, mutta jokaisen askeleen, jonka otatte matkallanne, ovat muut talanneet turvallisesti.

Kuoleman varjon laakson on ohittanut turvallisesti pilvi vapisevia, epäileviä ihmisiä, jotka olivat samanlaisia kuin te; heillä oli omat pelkonsa ja ahdistuksensa, kuten teilläkin, mutta heitä ei heitetty sivuun. Maailma, liha ja paholainen eivät koskaan voi ottaa valtaansa mitä heikointakaan naista, joka kiinnittää katseensa kohti Jumalaa.

Nämä miljoonat matkasivat eteenpäin samanlaisessa katkeruudessa ja kyynelissä kuin tekin, eikä silti yksikään heistä hukkunut – he kaikki pääsivät kotiin.

J. C. Ryle
Jatkuu viereisellä sivulla 5 otsikolla: Pankaamme pois kaikki, mikä painaa

Huom.
Seuraava Airut ilmestyy elokuun lopussa. Siunattua kesää!

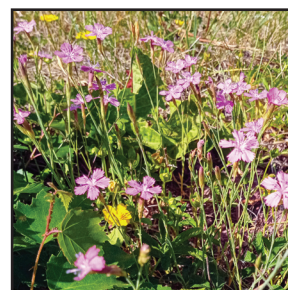
Tiedotus

Airuen kustantajalla Raamattujen Lahjalähetys ry:llä on erityisesti työntekijäin palkkoihin aiottuja lahjoituksia varten tili Osuuspankissa.

Kiitos lahjoituksestasi!

Tilin numero on:
FI87 5228 0320 0621 72
ja viite 330

Raamattujen Lahjalähetys ry
Airut-lehti

Pankaamme pois kaikki, mikä painaa

Kolmas seikka pohdittavaksi on apostolin neuvo ”pankaamme mekin pois kaikki, mikä painaa”. Hän tarkoittaa tällä, että meidän tulee luopua kaikesta, joka todellakin on vahingollista sielullemme. Meidän on käyttäydyttävä kuin miehet, jotka heittävät yltään kaikki laahaavat varusteensa, kuten taakan, kun he aikovat parantaa nopeuttaan juostessa.

Meidän on heitettävä sivuun kaikki, mikä haittaa meitä tielämme kohti taivasta – lihan himo, silmien halu ja elämän korskeus. On luovuttava rak-

kaudesta rikkauksiin, nautintoihin ja arvontantoon. On pantava pois penseyden, huolimattomuuden ja välinpitämättömyyden henki Jumalaa koskevia asioita kohtaan.

– Nuo kaikki pitää kitkeä juurineen ja hylätä, jos me kaipaamme palkintoa. Meidän tulee kuolettaa ruumiin teot, ristiinnaulita kiintymyksemme tätä maailmaa kohtaan ja katsottava tarkkaan omia tapoja ja taipumuksia ja toimia. Ja jos me löydämme mitään, joka toimii kompastuskivenä itsemme

ja pelastuksen välillä, meidän tulee olla valmiita panemaan se syrjään kuin se olisi myllynkivi kaulassamme.

Vaikka se aiheuttaisi yhtä paljon kipua kuin käden hakkaaminen pois tai oikean silmän repäiseminen irti, pois kaikki. Jalkamme ovat parhaimmillaankin hitaat, meillä on pitkä kilpailu juostavana eikä ole varaa kantaa taakkaa, jos me todellakin kilvoittelemme ikuisesta elämästä.

Kuitenkin, ennen kaikkea meidän tulee katsoa, että panemme pois synnin, joka niin helposti kietoo meitä. Tiedän kaksi, jotka ovat aina käden ulottuvilla, kaksi syntiä, jotka

koettelevat mitä edistyneimpiäkin kristittyjä jopa lopputaipa-leella. Nämä synnit ovat ylpeys ja epäusko.

– Ylpeys omasta erilaisuudestamme muihin verrattuna, ylpeys maineestamme kristittyinä ja ylpeys hengellisistä saavutuksistaamme. Sitten on epäusko omaa syntisyyttäme kohtaan, epäusko Jumalan viisautta kohtaan ja epäusko Jumalan armoa kohtaan. Nämä tosiaan ovat painavia taakkoja, ja ne todellakin pidättelevät meitä. Vähänon niitä, jotka lopulta eivät löydä niitä sydämensä perimmäisestä kammarista odottamassa tilaisuutta nousta pintaan.

On kuitenkin olemassa erityisiä helmasyntejä, joita jokainen kristitty voi kuvata. Joka ikisellä meistä on jokin heikko kohta, jokaisella on ohut, tärisevä kohta omassa varustuksessa.

Paholaista vastaan, jokaisella on majassaan petturi valmiina avaamaan portit Paholaiselle. Ja viisas on se, joka ei koskaan hellitä, ennen kuin hän on selvittänyt, missä tuo heikko kohta on.

J. C. Ryle
Jatkuu alla

Pidä silmällä näitä

On siis erityisiä syntejä, joita ihmisistä on kehoitettu pitämään silmällä. Keinoja säästelemättä oma helmasynti on sitten alistettava, jotta se ei sotkisi kilpailuasi kohti Siionia. Erästä koettelee himo, erästä rakkaus juomiseen, erästä paha luonne. Jota kuta vaivaa pahanillisyys, toista ahneus, erästä maailmaa myötäilevä mieli ja erästä laiskuus.

Meitä kaikkia ympäröi jokin ahdistava heikkous, joka pysyy haittaamaan meitä paljon enemmän kuin muita ihmisiä. Sitä vastaan on taisteltava lakkaamatta, tai muutoin emme voi koskaan juosta kuin tavoitteenamme olisi palkinto.

Voi näitä katkeria helmasyntejä! Kuinka moni onkaan kaatunut kilparadallaan ja antanut Jumalan vihollisille aihetta

pilkkaan pitämällä näitä syntejä vähäisinä, olematta jatkuvasti valppaana niitä vastaan. Moni kuvittelee turhamaisesti, että ne on katkaistu pois elämästämme.

He ovat olleet liian itsevarmoja ja ylimielisiä; he ovat sanoneet ”Me olemme Herran temppele, emmekä voi kovasti kompuroida”. Samalla he ovat unohtaneet tuon piilossa olevan juuren, tuon oksan vanhasta Aadamista.

Näin sitten päivästä päivään, hiljalleen, verso kerrallaan se on kasvanut, vahvistunut ja täyttänyt heidän sydämensä.

Se turmelee heidän vähäiset armoituksensa, ja yhtäkkiä, ilman aikaa ajatella he putoavat päistikkaa pois kisasta, ja nyt he kiiruhtavat alavirtaan tuon onnettoman sakin, luopuneiden, joukossa.

Entä kuka voi sanoa, mikä heidän loppunsa tulee olemaan? Mikä kuitenkin oli se yksinkertainen syy tähän? He sivuuttivat jonkin helmasynnin.

Menkää, Jumalan lapset, ja etsikää sisimpänne kammio. Tarkastelkaa, löydätkö sieltä jonkin pahuuden siemenen, jonkin rakkaan asian, jota olette tähän asti säästelleet lem-

peästi, koska se oli vain pieni asia. Heittäkää se pois. Te ette saa armahtaa sitä, ette tehdä sopuratkaisuja, ette säästellä mitään.

Se pitää panna syrjään, repiä pois juurineen, tai jonain päivänä se saa teidät kompastumaan ja estää teitä juoksemasta kilpailussa kohti Siionia. Taivaan portit ovat tarpeeksi leveitä ottamaan vastaan mitä syntisimmätkin, mutta liian kapeat päästämään lävitseen mitä pienintäkään jyvistä hylkäämätöntä syntiä.

J. C. Ryle
Jatkuu alla otsikolla:
Juoskaamme kestävinä

Juoskaamme kestävinä

Mielentila

Neljäntenä seikkana meidän tulee huomata tästä tekstistä se mielen-tila, jossa meidän tulee juosta: ”Juoskaamme kestävinä kilpailussa”. Uskon tämän kestävyuden tarkoittavan sellaista kärsivällistä, tyytyväistä henkeä, jollainen on vilpittömän, elävän uskon lapsella. Tuo usko virtaa luottamuksesta siihen, että kaikki asiat toimivat yhdessä meidän hyväksemme.

Tämä on meille hyvin tarpeellinen ja hyödyllinen armo. Meillä on niin monia ristejä kannettavana, kun astumme kilparadalle, niin monia pettymyksiä, koetuksia ja uupumuksia, että jos emme saa voimaa sieluumme olla kärsivällisiä, me emme koskaan pysy lujana loppuun asti.

Meidän ei kuitenkaan tule kääntyä takaisin ’Egypttiin’, koska joku on ottanut puheeksi ikävän selonteon luvatusa maasta. Eikä tule pyörtyä, koska matka on pitkä ja tie kulkee erämaan läpi.

Meidän tulee jatkaa sitkeästi eteenpäin väsähtämättä, nurisematta, kun meitä rangaistaan, sekä sanoen yhdessä Eelin kanssa ”Hän on Herra. Hän tekee, mitä hyväksi näkee” (1Sm 3:18).

Katsokaa Moosesta: ”Uskon kautta Mooses kieltäytyi suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä. Hän piti parempana kärsiä yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saada synnistä hetkellistä nautintoa.

Hän piti Kristuksen pilkkaa suurempana rikkautena kuin Egyptin aarteita, sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti... Hän kesti, koska hän ikään kuin näki sen, joka on näkymätön” (Hb 11:24-27).

Katsokaa Jobia, kun Jumala salli Paholaisen koetella häntä: ”Alastomana”, hän sanoi, ”minä tulin äitini kohdusta ja alastomana minä sinne palaan. Herra antoi, Herra otti, kiitetty olkoon Herran nimi. Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan myös pahaa?” (Jb 1:21; 2:10).

Katsokaa Daavidia, Jumalan sydämen mukaisesta miehestä. Miten moni vaivan aalto löikään tuon kunnioitettavan pään yli, kuinka monta vuotta hän pakeni Saulin kättä, kuinka paljon koettelemuksia hän joutui kestävänsä oman perheensä taholta?

Kuitenkin voimme kuulla hänen sanovan, kun hän pakenee omaa poikaansa Absalomia ja eräs benjaminilainen kirosi häntä – ”Jos kerran oma poikani, omasta ruumiistani lähtenyt, tavoittelee henkeäni, miksi ei sitten tämä benjaminilainen?

Antakaa hänen olla, ”kirotkoon vain, jos Herra on häntä käsenyt. Ehkä Herra näkee kurjuuteni ja korvaa minulle hyvyydellä sen, että tämä mies tänään kiroaa minua” (2Sm 16:11-12).

Huomakkaa lisäksi, kun luette hänen Psalmejaan, miten usein niissä puhutaan Jumalan odottamisesta. Tuntuu kuin hän olisi ajatellut sen olevan korkein armo, jonka kristitty voi saavuttaa.

J. C. Ryle

Toivon mieli kantaa perille

Lopuksi, katsokaa itseensä siunattuun Herraanne. Pietari sanoo, että Kristus jätti meille ”esikuvan, että seuraisitte hänen jälkiään, hänen, joka ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei petosta havaittu. Kun häntä herjattiin, hän ei herjannut takaisin. Kärsiessään hän ei uhkaillut vaan jätti asiansa hänen haltuunsa, joka tuomitsee oikein” (1Pt 2:21-22).

Paavali sanoo Jeesuskesta: ”Ajatelkaa häntä, joka niin paljon kesti syntisten vastustusta itseään kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi rohkeuttanne. Ette te vielä ole tehneet verille asti vastarintaa taistelleessanne syntiä vastaan. Te olette unohtaneet kehotuksen, joka puhuu teille niin kuin lapsille: Poikani, älä halveksi Herran kuritusta äläkä menetä toivoasi, kun hän nuhtelee sinua. Sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa. Hän ruoskii jokaista lasta, jonka ottaa huomaansa” (Hb 12:3-6).

Meidän todellakin on juostava kestävinä tai emme koskaan saavuta tavoitetta. Matkan edetessä vastaamme saattaa tulla

paljon asioita, joita emme ymmärrä ja joiden kohdalla luontomme toivoisi niiden menevän eri tavalla, mutta kestäkäämme loppuun asti.

Tuolloin kaikki tehdään selväksi, ja Jumalan järjestelyt osoitautuvat parhaimmiksi. Älkää kuvitelko, että saatte palkintoanne maan päällä. Älkää perääntykö, sillä parhaat asiat ovat vasta edessänne: tänään kannamme ristiä, mutta huomenna on kruunun vuoro.

Tänään uurastamme, huomenna saamme palkan. Tänään on kylvön aika, mutta huomenna taas sadonkorjuun aika. Tänään taistelu on käynnissä, mutta huomenna on aika levätä.

Tänään kyyneleet vuotavat, mutta huomenna on ilon aika. – Ja mitä on tämä päivä huomiseen verrattuna? Tämä päivä saattaa kestää 70 vuotta, mutta huominen taas ikuisuuden. Olkaa kärsivällisiä ja toiveikkaita loppuun asti.

J. C. Ryle
Toimitettu
Jatkuu sivulla 6 otsikolla:
Katso pysyvästi Jeesuskeeseen

Lukijoilta

Keski-Uusimaa Airuen syyskuun 2019 numero oli aivan mahtava. Olen koettelemuksissa. Kiitos Jumalalle tästä suuresta uskon vahvistuksesta ja mahtavasta opetuksesta!

Pirkanmaa Elämä on muuttunut, kun olen osa-aikaeläkkeellä ja kaikenlaista on ollut. Olen kaivannut airutta. Löysin vanhoja lehtiä ja päätin uusia heti tilaukseni. Siunausta! Herätystä odottaessa!

Uusimaa Sydänlämmen kiitos lähettämistänne lehdistä ja rukouksistanne, jotka ovat siunanneet minua. Jumalan siunausta!

Pirkanmaa Kiitos näistä vuosista, joina olen saanut lehtenne. Aiheet ovat aina osuneet sopivasti oman elämäni tilanteisiin tai olen saanut vastauksia kysymyksiini. Siunauksin!

Pohjois-Savo Tilaukseni päättyi kauan sitten. Haluan nyt uudistaa sen.

Pohjois-Karjala Hohtava, Uusi Jerusalemin Uusi Jerusalemin: olet valon ja toivon

säde; olet Jeesuksen rakkauden liekki ja voiman lähde, joka muuttaa särkyneen sekä vapauttaa rauhaan ja iloon kaikki. Kiitetty olkoon Herra, sillä Jerusalemin Sinä olet valinnut nimesi asuinsijaksi. Uudessa Jerusalemissa on Herran nimi, pyhä ja kallis, oleva iankaikkisesti. Kauniina ikiperustuksillansa seisoo Uusi Jerusalemin, meille ihanana taivaan Isän kotina. Herran temppeli, Uusi Jerusalemin, kiertäkää ja käykää ympäri, lukekaa sen tornit myös, ja tarkatkaa sen linnat. Kulkekaa sen muurit ympäri. Sillä Jerusalemin on Herran portti; ja

vanhurskaat käyvät siitä sisälle. Se on kivi, joka on tullut kulmakiveksi. Jerusalemin portin tiiliseinällä on kaunis, suuri rautakilpi, jossa on kiinnitettyä paljon jalokiviä. Ylin yltää neljään riviin, ensimmäisessä rivissä on karneoli, topaasi ja smaragdi. Toisessa rivissä rubiinia, safiiria ja jaspista. Kolmannessa rivissä hyasintti, akaatti ja ametisti. Neljännessä rivissä krysoliitti, onyks ja berylli. Siten Uusi Jerusalemin kerran hohtaa ihanissa väreissä. //Eila Kudjoi

Katso pysyvästi Jeesukseen

Katseen kohde on tekstin viimeinen seikka ja samalla sen tärkein. Se on kohde, johon meidän silmämme tulee olla kohdistetuna: meidän tulee juosta kilpailussa ”katse kiinnitettynä Jeesukseen”.

Meidän tulee juosta riippuvaisina Hänestä, jotta pelastumme. Tulee luopua kaikesta luottamuksesta omiin kelpotomiin ja voimattomiin omiin ponnistuksiimme.

Meidän tulee pitää omia suorituksiamme rähjäisen rievun arvoisina ja nojata yksinkertaisesti ja täydellisesti tuohon täydelliseen vanhurskauteen, jonka Hän sai aikaan meille ristillä. Meidän ei tarvit-

se juosta epävarmoina lopputuloksesta, meidän ei tarvitse taistella tietämättöminä siitä, mikä on tulossa.

Meidän tulee ainoastaan katsoa Jumalan Karitsaan, joka ottaa pois maailman synnit, ja uskoa, että Hän on kantanut meidän murheemme ja surumme ja esittelee meidät pian tahrattomina ja syyttöminä Isänsä silmissä.

Lisäksi meidän tulee juosta tehden Jeesuksesta itsellemme esimerkki, ottamatta mallia mistään itseään Jumalan Poikaa vähäisemmästä. Seuraamme Hänen lempeyttään, nöyryytään ja Hänen rakkauttaan.

Hänen palonsa sieluja kohtaan, uhrautuvaisuutensa, puh-

tautensa ja Hänen uskonsa ovat esimerkkimme. Seuraamme Hänen kärsivällisyyttään ja Hänen rukouselämänsä. Katsellessamme Häntä meistä tulee päivä päivältä enemmän Hänen kaltaisiaan.

Samoin meidän tulee juosta odottaen siunatun Herramme tulemusta, rukoillen kaikissa rukouksissamme ja nöyryissä pyynnöissämme, että Hän kiiruhtaisi tulemistaan ja kunin-gaskuntaansa ja saisi valittujensa luvun täydeksi.

Niille, jotka katsovat Häneen, Hän ilmestyy toisen kerran ei enää synnin tähden, vaan pelastukseksi, ja hetkessä, silmänräpäyksessä, heidän katoavaiset olemuksensa tehdään Hänen

kirkkaan ruumiinsa kaltaisiksi, ja he ovat ikuisesti heidän Herransa kanssa.

Tässä Jeesukseen katso- misessa on se salaisuus, joka on pitänyt tuon suuren todistajien pilven vankkumattomana ja mieltänsä muuttamatta tällä kaidalla tiellä. Tässä on yksinkertainen sääntö kaikille, jotka haluavat liittyä kilpailuun, joka vie ihmisen paratiisiin.

Älkää katsoko maailmaan, se on syntinen, katoavainen paikka, ja ne, jotka rakentavat sen varaan, huomaavat maallisen rakennuspohjansa olevan huterä; he eivät kestä tulta. Älkää asettako kiintymystänne sen varaan, tai te hukutte yhdessä.

Älkää katsoko itseenne! Te olette luonnostanne kelpotomia ja sokeita sekä alastomia. Te ette voi sovittaa menneitä rikkomuksianne, te ette pysty pyyhkimään yhtäkään sivua tuosta pitkästä mustasta listasta, ja kun Kuningas pyytää teiltä häävaatettanne, te jätte sanattomaksi.

Yksinkertaisesti katsokaa Jeesukseen, ja tuolloin paino putoaa pois harteiltanne, ja kilparadasta tulee selkeä ja yksinkertainen, ja te juoksette kilpailua, joka on asetettu teidän eteenne.

J. C. Ryle

Jatkuu alla otsikolla: *Maalliset mahdollisuudet nolla*

Maalliset mahdollisuudet nolla

Älkää kuvitelko, että teillä on jotakin, mikä tekee teidän matkastanne vaikeamman kuin toisten matka.

Pyhät Jumalan oikealla puolella olevat on tehty täydelliseksi kärsimysten kautta, ja teidän on juostava kestävinä. Miljoonat ovat juosseet kilpailun läpi turvallisesti, ja samoin teette tekin.

Varokaa ottamasta itsellenne mitään maallisten mahdollisuuksien taakkaa; tarkastelkaa sydäntänne mitä tarkimmin ja puhdistakaa pois jokainen helmasynti taivaallisella rukoilevalla mustasukkaisuudella. Muistakaa tuo siunattu sääntö, ”katse kiinnitettynä Jeesukseen”. Pietari juoksi hyvin aikansa, kun hän nousi veneestä aikomuksenaan kävellä meren yli Jeesuksen luo.

Mutta huomatessaan aallot ja myrskyn hän pelästyi ja alkoi vajota. Samoin moni muikin ryhtyy alkuun rohkeasti, mutta jonkin ajan päästä turmelus alkaa nousta pintaan sisimmästä. Ulkopuolinen turmelus vaikuttaa siihen voimakkaasti ja silmä kääntyy pois Jeesuksesta. Näin paholainen saa hyödyn, ja sielu alkaa vajota.

Pitäkää katseenne van- kasti kiinnitettynä Kristukseen ja kuljetta tulen ja veden läpi, eivätkä ne satuta teitä. Oletteko kiusauksissa? Katsokaa Jeesukseen. Koetellaanko teitä? Katsokaa Jeesukseen. Puhuvatko kaikki pahaa teistä? Katsokaa Jeesukseen. Tuntuuko, että olet kylmä, penseä, lipsuvainen? Katso Jeesukseen.

Älä koskaan sano: ”Minä kohennan itseäni ja sitten katson Jeesukseen, minä kuntoutan itseni ja sitten lohduttaudun Rakkaimmallani.” Tämä on Paholaisen rakentama harhakuva. Olitte sitten heikkoja tai vahvoja, laaksossa tai vuorella, sairaita tai terveitä, murheellisia tai iloisia, lähdössä tai tulossa, nuoria tai vanhoja, rikkaita tai köyhiä, elossa tai kuolemassa, olkoon tämä teidän mottonne ja ohjenuoranne – ”katse kiinnitettynä Jeesukseen”.

J. C. Ryle
Toimitettu

Luukas 5:1-11 Jeesus kutsuu Pietarin ja muut

Rukouspalsta

Perjantairukous: Kestävyys Kristuksessa Kesän rukous: Ystävyys ja kasvu

Mikä minua hävettää? Olin miettinyt, että koronarajoitusten jälkeen olisi seurakunnan vastuunkantajilla hyvä tilaisuus tavata seurakunnan jäseniä ja vahvistaa heitä. Ja jokainenhan me olemme vastuuhenkilöitä jossakin asiassa. Ajattelen apostoli Paavalia, joka henkilökohtaisesti rukoili jokaisen puolesta. Sehän on uskomatonta. Eikä hänellä ollut edes Excel-taulukkoa, johon olisi kirjattu jäsenten nimet. Hän tunsii heidät!

Hän kaipasi nähdä ja tavata heidät! (Fil 1:7-8). Hän tiesi, missä ominaisuudessa heille oli tarpeellista kasvaa ja kehittyä (Ef 1:17-19), jättää riidat ja luopua itse kullekin ominaisista tavoista reagoida primitiivisesti ja tulkita kanssaihmistä aina saman raskaan kaavan mukaan: ”Rukoilen myös, että teidän rakkautesi kasvaisi ja ylittäisi yhä parempaan ymmärrykseen ja harkintaan.” (Fil 1:9.). Oi, olisipa minulla rohkeutta ja luottamusta Jeesukseen, toimia näin! (Rm 12).

No, sitten kävi niin, että yksi seurakunnan pastoreista

pysähtyi meillä kulkiessaan toimittamasta erästä tehtäväänsä. Siinä kuulumisia vaihdellessa tulin sanoneeksi, että kyllä minua on pitkästyttänyt tämä karanteeniaika. En kuitenkaan häpeä sitä, että kerroin mielialastani, joka aina välillä oli vallannut mieleni. Olinhan kuitenkin kaukana siitä, mitä muinaiset kärsijät kokivat: ”Häpeä on murtanut sydämeni, haavani ei parane. Turhaan minä odotin säiliä, kukaan ei minua lohduttanut.” Ps 69:21 – Ei, vaan ennemminkin hävetti se, että en kertonut, mihin hyvään tuo pitkästyttävä mieliala oli saanut johdattaa.

Olin havainnut, että joskus olin jälleen mielessäni velkomassa puolisolta sitä, että miksi hän ei viihdytä minua tässä pitkästyisessä. Sitten eräänä iltana katsoin Klaus Härön ohjaaman elokuvan *Miekkailija*. Tilanteessa, jossa päähenkilö, Endel, on vaarallisesti lähdössä koululaisten kanssa NL:n yleisliittolaiseen otteluun, tapahtuu jotain erityistä. Opettajakollegaa, Kadri, ilmestyy paikalle ja

sanoo hänelle: ”Toin sulle voi-leivät.” Juuri niin kävi minulle kerran Tampereen asemalla. Silloin, toisen seurusteluyritykseni aikana, alkoi oma ”hyväisytyeni” vähitellen paljastua. Aloin oppia, mitä rakkaus on. Minun oli opittava luottamaan!

Hävettää

Tyttöystävä toi minulle voileivät. Ja ne muistot kantavat ja auttavat. Alan asennoitua vaikeuksiin uudella tavalla.

Eräs toinen opetus oli, että kun jälleen kerran maksin hereillä ja lonkkaa särki ja sanoin itselleni ja Jumalalle: ”En enää kestä tätä, niin kuin Psalmissa sanotaan: ”Minä olen ahdingossa, vastaa jo minulle.” (Ps 69:18b.) Yllättäen sitten huomasinkin, että mieleeni alkoivat tulvia työstään uupuvat, jatkuvan kivun potilaat, nälänhätää kärsivät ja sotia pakenevat äidit ja lapset, eri tavoin rikkirevityt, vainotut ja kidutetut. Enää ei tarvitse sanoa Jumalalle: ”Miksi minut hylkäsit.” Sen on sanonut Toi-

Kuva: Nico Wijaya, Unsplash

nen, joka nyt auttaa jokaista halukasta!

Olin saanut elävän vaikuttimen rukoilla kärsivien puolesta. Olin siirtynyt Vanhan testamentin odotuksen ajasta uuteen täyttymyksen aikaan, näitä ihmisiä ajatellessa. Tunsin ikään kuin heidän tunteitansa ja saatoin rukoilla ehkä hivenen samaan tapaan kuin Paavali, kun hän kirjoitti:

”Minä kaipaen teitä kaikkia ja rakastan teitä hellästi, niin kuin Kristus Jeesus teitä rakastaa.” (Fil1:8.)

Onko minun rakkauteni hellää ja kaipaanko niitä, joita ajattelen, niitä, joiden puolesta rukoilen? Se kaikki on suloista. Ja se on mahdollista!

Seppo Niemelä
seppo.niemela@airut.net

Ollaan kuin apostolit aikanaan

Kun rukoilet, odota vastusta Jumalalta. Monia julkisesti ilmaistuja rukouksia ei osoiteta Herralle, vaan ihmisille. Useammat ihmiset kuin saattaisi luulla uskovat, että rukous vaikuttaa vain yksilön elämään.

On totta, että sillä on yksilökohtainen puoli: rukous kyllä tuo ihmisen yhteyteen Jumalan kanssa. Rukous kuitenkin liikuttaa Jumalan kättä laajemminkin: rukous ajaa ulos pahoja henkiä, parantaa sairauksia, tyyntyyttää myrskyn, kutsuu tulen alas taivaasta.

Kun olemme rukoilleet, säilytä uskon asenne. Nojaa Jumalan Sanaan – ei vain ennen rukoustasi ja sen aikana, vaan esitettyäsi pyyntösi. Olkoon sielullasi uskon asenne, ja vie pyyntösi näin perille asti armonistuimen eteen.

Me olemme nähneet tämän luottamuksen hengen ilmenevän seurakuntaelämässä jopa niin, että ihmiset tulivat Jumalan huoneeseen odottaen Hänen läsnäoloaan ja voimaansa jumalanpalveluksessa aivan samoin kuin saarnaajan kävelevän saarnatuoliin. Ja kun tuo odotuksen henki valtaa seurakunnan, Jumala ei tuota pettymystä. Taivas kuulee janoisen huodon, ja siunauksen

sade laskeutuu.

Missä vain ihmiset rukoilevatkin, Jumala puhuu. Rukoileva seurakunta löytää uuden kiinnostuksen Jumalan Sanaa kohtaan. Raamatun tutkiminen ja rukous kuuluvat aina yhteen. Tällä tavoin elämä viriää ja Hengen miekka paljastetaan.

Pankaamme sivuun kaikki muu. Kieltäydytään tekemästä Kristukseen uskomista kansanomaiseksi. Hyväksytään Jumalan Sanan selkeä opetus, että evankeliumin luonne on sellainen, että jos sitä ei saarnata osoituksena Hengestä ja voimasta, niin sen on maailman epäsuosituin asia.

Evankeliumi kutsuu ihmisiä tekemään parannuksen, luopumaan synnistä ja syntisestä elämästä. Se kutsuu ihmisiä Getsemaneen ja Golgatan luo. Se asettaa Kristuksen opetuslapseuden ehdoksi ristin ottamisen.

– Ja risti ottaminen ei koskaan tarkoita mitään vähempää kuin ristiinnaulitsemista ja verta. Apostolien tekojen toinen luku ei voi koskaan vaihtaa paikkaa Johanneksen evankeliumin 19 luvun kanssa. Avoin taivas ei voi tulla ihmisen osaksi ilman hautaa, eikä hauta voi tulla ilman ristiä.

Millaista ylenpalttista korvausta Herran teissä voikaan kuitenkin nähdä! Niin ihmeellisiä voittoja hallituksista ja henkivalloista.

Niin iloisia ja pyhiä palvelutekoja kärsivien ihmislasten hyväksi. Niin sädehtivää seura Herran enkeleistä. Niin riemullista yhteyttä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen kanssa!

Kristittyjen seurakunta koostuu uudestisyntyneistä ihmisistä, jotka on kutsuttu maailmasta ja erotettu Kristuksen evankeliumille. Heidät lähetetään maailmaan sillä tarkoituksella, että se ei lakkaisi opettamasta ja saarnaamasta Jeesusta Kristusta.

Palatkaamme Uuden testamentin ohjelman pariin. Lukekaamme Raamattujamme polvillamme. Lakatkaamme luottamasta mihinkään muuhun kuin Pyhän Hengen voimaan. Silloin Jumala tulee luoksemme, ja apostolien teot, jotka olivat Pyhän Hengen tekoja, toistuvat meidän ajassamme. Niin Jumala lisää seurakuntaan joka päivä niitä, jotka pelastuvat.

”Ei väellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot” (Sak 4:6).

T.T. Shields
Toimitettu

Seurakunta tarvitsee herätystä

Maailma tarvitsee pelastusta

Särkyneen rukous

Herra, olen mennyt rikki. Olen tyhjä eikä minulla ole mitään tuotavaa sinulle. Paitsi tämä tyhjyys. Olen yrittänyt kaikkeni, mutta epäonnistunut. Herra, minulle kelpaa nyt se, mitä sinä tarjoat. En halunnut ymmärtää, että oikea elämä on lahjaa sinulta. Anna minulle anteeksi, kun olen yrittänyt keltata ihmisille, vaikka minun tulee keltata yksin sinulle. Tee minut kelpoiseksi Jeesuksen sovituskuoleman ja anteeksiantamuksen tähden.

Rukous: Turvaudun sinuun, Vapahtajani! Olen elänyt piittaamatta Sinusta. Olen rikkonut

Sinua vastaan. Anna syntini anteeksi. Ota vastaan minut.

Uskon, että Jeesuksen sovitusveren takia kelpaan Jumalalle ja minulla on iankaikkinen elämä. Hän on minun Vapahtajani ja voimani antaja.

Nimi ja päiväs :

(Säilytä itselläsi.)
Voit lähettää tämän lipukkeen myös Airuen toimistoon osoitetietojesi kanssa niin saat rukousapua ja lukemista. 6-7.2020

Tilaan/uudistan Airut-lehden!

Tilaan Airuen tällä lipukkeella. Tilauksesi erottuu paremmin muista samannimisistä, jos ilmoitat molemmat etunimesi. Tilata voit myös pankin, puhelimen tai verkon kautta.

- ☐ Uudistan tilaukseni
☐ Olen uusi tilaaja
☐ Osoitteeni on muuttunut 6-7.2020

Nimi: _____

Osoite: _____

Vanha osoite: _____

Uusi osoite: _____

Lahjatilaa (ilmoitettava aina ystävätilauksessa): _____

Rukousaiheeni: _____

Lähetä kirjekuoressa osoitteella: Airut, PL 18, 37501 LEMPÄÄLÄ

Etusivulla osoitteesi vieressä on aika, jolloin tilaus tulee viimeistään uusia. Osoite muuttunut? Ilmoita uusi ja vanha osoite tällä lipukkeella. Lähetä myös rukousaiheesi.

- ☐ Tilaan Airuen ystävälleni
☐ Perun tilaukseni
☐ Haluan pankkisiirtolomakkeen
☐ Tilaan näytenumeron __ kpl

Yrjö Müllerin luottamuksen elämä

Yrjö Müller – Osa II

Tehytään Englannin Bristolissa usean hedelmällisen vuoden ajan saarnatyötä yhdessä työtoverinsa, veli Craikin kanssa, he tunsivat johdatusta perustaa lähetystyöinstituutin levittämään evankeliumia kotimaahan ja ulkomaille. Se tunnetaan nimellä ”The Scriptural Knowledge Institution, SKI” (suom. Raamatullisen tiedon instituutti).

He aloittivat työn perustamalla lapsille päiväsaikaan toimivia raamattukouluja ja sunnuntaisin pyhäkouluopetusta, koulutusta aikuisille. Näissä annettiin aikuisille ohjeistuksia raamatullisten periaatteiden mukaan. Lisäksi painettiin Raamattuja ja kristillisiä lehtiä sekä tuettiin lähetystyötä.

Heidän periaatteensa instituutin työssä olivat samat kuin heidän omassa elämässään: he luottivat täysin Herraan rahasioissa, eivät ottaneet velkaa, ja kuten he julistivat, **”etteivät he laske säätiön**

menestystä annetun rahamäärän tai jaettujen Raamattujen mukaan tai niin edespäin, vaan Jumalan siunauksen mukaan (Sk 4:6); ja me odotamme tätä siinä suhteessa, missä Hän auttaa meitä odottamaan Häntä rukouksessa.”

Useamman kuukauden toiminnan jälkeen he kuulivat pienestä orpopojasta, joka oli käynyt heidän päivittäisessä raamattukoulussaan. Poika oli ollut hyvin huolissaan sielustaan saamiensa opetusten kautta.

Tuo poika oli hyvin murheelinen, koska hänet piti ottaa pois koulusta ja laittaa kauempana olevaan köyhäintaloon. Tämä kosketi syvästi Yrjö Müllerin sydäntä, ja hän tahtoi tehdä jotain auttaakseen puutteellaisia lapsia.

Ensimmäinen lastenkoti

Vuonna 1835, (kolmekymppinen) Müller tunsu johdatus perustaa lastenkodin. Useat näkökannat johdattivat hänet siihen. Hän oli innokas näyttämään kristityille, että Jumala halusi todistaa olevansa elävä Jumala – sama, joka Hän on ollut entisinä aikoina kaikille, jotka olivat turvautuneet Häneen.

Yrjö näki isä, jotka työskentelivät 14–16 tuntia päivässä elättääkseen perheensä. Liikarastus särki heitä fyysisesti ja myös esti heitä antamasta riittävästi aikaa rukoukselle ja Raamatun lukemiselle. Näin näitten isien oma hengellinen elämänsä kärsi.

Tunnolliset isät hädin tuskin tienasivat siltikään tarpeeksi, elättääkseen perheensä, joten miten he olisivat voineet vähentää työtuntejaan? Müller halusi näyttää heille, että Herra heitä kan-

natteli, eikä työ.

Lisäksi oli niitä kristittyjä, joita huolestutti kovasti ajatus vanhuudesta, kun he eivät enää voisi tehdä töitä. He pelkäsivät joutuvansa köyhäintaloon. Yrjö halusi näyttää myös heille, että Jumala ei hylännyt niitä, jotka turvautuivat Häneen.

Hän näki myös kristittyjä liikemiehiä, jotka tekivät kompromisseja menestyäkseen, kuten maailman ihmiset. Hän halusi heidän luottavan elävään Jumalaan ja hoitamaan liiketömiään rehellisesti, sillä se oli Jumala, joka siunasi ja antoi heille kunniaa.

Toki oli myös niitä, jotka eivät töidensä kautta kunnioittaneet Jumalaa, mutta pelkäsivät jättää työnsä, etteivät jäisi työtömiä.

Müller halusi osoittaa heille Jumalan muuttumattoman uskollisuuden ja Hänen halukkuutensa ja kykynsä auttaa niitä, jotka huusivat Häntä avuk-

seen.

Hän oli itsekin luottanut *Jumalan Sanaan ja saanut todisteen Hänen uskollisuudestaan. Niin hän halusi rohkaista muitakin tekemään niin. Jos he voisivat tarkkailla hänen – miehen, joka itse ei omistanut mitään – perustavan ja ylläpitävän lastenkotia rukouksen ja uskon avulla, varmastikin he voisivat rohkaistua luottamaan Herraan samalla tavalla.*

Ja eivätkö ne, jotka eivät olleet kääntyneet, vakuuttuisi todellisen ja elävän Jumalan todellisuudesta? Toki hänen sydämellään oli myös auttaa lapsia, ei ainoastaan helpottamalla heidän aineellisia tarpeitaan, vaan myös opettamalla heille Jumalan tiestä.

Yrjö Müller

Muokattu teoksesta: *The Life Of Trust*
Jatkuu myöhemmin

Nuoren miehen paras kaveri

Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka.

Se tunkee läpi, kunnes erottaa sielun ja hengen, nivelet ja ytimet ja tuomitsee sydämen ajatukset ja aikeet.

Hb 4:12

Jumalan Sanaa kutsutaan ”eläväksi”. Jumalan Sana elää. Kyseessä on elävä Kirja. Tämä on mysteeri. Vain elävät ihmiset, jotka Jumalan Henki on tehnyt eläväksi, ymmärtävät sen täysin.

Mikään muu kirjoitus ei sisällä taivaallista elämää, jolla se tekee ihmeitä ja jopa välittää elämää lukijalleen. Se on elävä ja ikuinen siemen. Se liikkuu, se liikuttaa itseään, se elää ja se

on yhteydessä eläviin ihmisiin elävänä Sanana.

Oletko koskaan kokenut, mitä tuo tarkoittaa? Tuo kirja on nimittäin painunut kanssani. Kirja on lyönyt minua. Kirja on lohduttanut minua. Kirja on hymyillyt minulle. Kirja on kurtistanut minulle kulmiaan.

Kirja on tarttunut käteeni. Se on lämmittänyt sydäntäni. Kirja itkee kanssani ja laulaa kanssani. Se kuiskaa minulle ja saarnaa minulle. Se viitoittaa tieni ja kannattelee menemisiäni.

Kirja oli minulle nuoren miehen paras kaveri ja se on vieläkin aamujeni ja iltojeni pappi. Se on elävä Kirja – kaikkialta elävä.

– Ensimmäisestä luvustaan viimeiseen sanaansa saakka

se on täynnä elinvoimaa, joka tekee siitä kaikkia muita kirjoituksia paremman jokaiselle elävälle Jumalan lapselle.

Jumalan Sana on aina tuore, uusi ja täynnä voimaa. ”Ruoho kuihtuu ja kukka varisee, mutta Herran sana pysyy iäti” (1Pt 1:24-25). Sen elinvoima on senkaltaista, että sitä voidaan välittää lukijoille. Niinpä huommat usein, että jos olet itse kuollut alkaessasi lukea Jumalan Sanaa, sillä ei ole merkitystä – sinut herätetään eloon sitä tutkiessasi

Sinun ei tarvitse tuoda elämää Raamattuun. Sinä ammennat elämää Raamatusta. Usein yksittäinen jae on saanut meidät nousemaan Lasaruksen tavoin, joka tuli ulos Herran Jeesuksen kutsuessa. Meidän sielumme

ollessa heikko ja valmis kuolemaan yksittäinen Jumalan Hengen asettama sana sydämeemme on nostanut meidät.

Se on sekä eläväksi tekevä että elävä Sana. Tämä todella ilahduttaa minua, koska joskus tunnen itseni aivan kuolleeksi. Jumalan Sana ei kuitenkaan ole kuollut. Sen äärelle tullessamme olemme kuin se kuollut mies, joka profeetan hautaan pantaessa heräsi henkiin heti profeetan luita kosketettuaan (2Kn 13:21).

Jopa nämä profeettojen luut, nämä heidän tuhansia vuosia sitten puhumansa ja kirjoittamansa sanat välittävät elämää heille, jotka tulevat niiden kanssa kosketuksiin. Jumalan Sana on näin ollen hyvin elävä.

Jumalan Sana elää ja pysyy ikuisesti ja se on kaikenlaisessa maaperässä ja kaikissa olosuhteissa valmis osoittamaan elämänsä tarmolla, jolla se kasvaa ja tuottaa hedelmää Jumalan kunniaksi.

Niin kauan kuin Jumala elää, Hänen Sanansa on elävä. Ylistäkäämme Jumalaa tästä. Meillä on kuolematon evankeliumi, jota ei voi tuhota ja joka elää ja loistaa vielä sittenkin, kun auringon lamppu on käyttänyt niukat öljyvarastonsa.

Charles H. Spurgeon

Jatkuu elokuun *Airut*-lehdessä

Tilaa *Airut*-lehti 2020!

www.airut.net

Tietoja tilauksesta
alla ja sivulla 7.

Voit myös soittaa tilauksesi
puh. 03-3142 2300 ti-to 10-15.
Postiosoite: PL 18, 37501 LEMPÄÄLÄ

ISSN 0356-2018 (painettu)
ISSN 2341-6556 (CD-levy)
Kustantaja
Raamattujen Lahjalähetys ry
Tampere
Postiosoite
PL 18
37501 LEMPÄÄLÄ
Puh. 03-314 22 300
Kotisivuosoite www.airut.net

Herald of His Coming -lehden sisarlehti
(P.O. Box 279, Seelyville, IN 47878, USA)

Toimitus:

Päätoimittaja & toimitussihteeri vs. Kylli Niemelä
15.5.–30.8.

Käännösavustaja Teresa Linde
Heli-Maaria Luoma
Marita Mykkänen

Radio-ohjelmat toimitussihteeri

Pankkiyhteydet

- Nordea FI80 2046 1800 0291 67:
viite 1012 tai viesti

- Osuuspankki FI87 5228 0320 0621 72:
viite 330 tai 1012

- DanskeBank FI70 8000 1101 4261 62:
viite 1012 tai viesti

**Toimistokäynnit sovittavissa
ainoastaan puhelimitse**

Aikakauslehtien Liiton jäsen

Tilaukset

Airut ilmestyy kerran kuussa uskonvaraisen periaatteen mukaan. Tilausmaksu on lukijalle omaehtoinen. Vuosikerran kustannukset ovat noin 50 euroa. Pankkisiirtolomake voidaan lähettää pyynnöstä.

Tilauksen voi tehdä

postitse, puhelimitse tai verkkosivujen kautta.

Lahjoitukset:

Lahjoitamme Raamattuja ja annamme painotutitteita lahjaksi henkilökohtaiseen käyttöön.